

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 232/2011-40

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. decembra 2011 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka a sudcov Marianny Mochnáčovej a Milana Ľalíka prerokoval prijatú sťažnosť K. K. K., B., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Ccu 20/2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti K. K. K. n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) č. k. I. ÚS 232/2011-24 zo 16. júna 2011 bola na ďalšie konanie prijatá sťažnosť K. K. K. (ďalej len „sťažovateľka“) z 20. novembra 2010, ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Ccu 20/2002.

2. Predmetom konania pred okresným súdom bolo určenie otcovstva a úprava práv a povinností k maloletemu dieťaťu. V procesnom postavení navrhovateľa vystupoval v predmetnom konaní maloletý syn sťažovateľky, v postavení odporcu osoba, ktorú sťažovateľka označila za otca navrhovateľa (občan G.), a sťažovateľka mala procesné postavenie vedľajšieho účastníka. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že okresný súd nerešpektuje predchádzajúce nálezy ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 183/08 z 1. októbra 2008 (kde ako sťažovateľka vystupovala ona sama) a sp. zn. IV. ÚS 63/08 zo 6. mája 2008 (kde ako sťažovateľ vystupoval jej maloletý syn), ktoré zhodne konštatovali porušenie ich práv sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v predmetnom konaní okresného súdu. Nálezom ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 63/08 bolo okresnému súdu prikázané konať ďalej bez zbytočných prietahov.

3. Aj napriek uvedeným nálezom ústavného súdu okresný súd ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu o veci stále nerozhodol. Sťažovateľka v sťažnosti vytýka okresnému súdu, že jeho činnosť je naďalej nesústredená a neefektívna. Ako ďalej uvádza: *„... okresný súd nesprávne, nedôsledne a s oneskorením aplikuje na vec sa vzťahujúce právne predpisy, účelom ktorých je zabezpečiť taký postup, ktorý čo najskôr odstráni stav*

právnej neistoty... Namietaný postup pôsobí výchovne mimoriadne negatívne a to najmä na maloletého navrhovateľa, ktorý sa od narodenia až doteraz kedy má už na jedenásty rok a toto výchovné pôsobenie vníma veľmi citlivo, nemôže dočkať rozhodnutia súdu, ktoré by odstránilo jeho pochybnosti kto je jeho otcom, ktorý by si voči nemu plnil zákonnú vyživovaciu povinnosť, na sťažovateľku, ktorá ho porodila ešte ako maloletá a vytvára negatívny precedens aj z hľadiska generálnej prevencie...“ V období po vyhlásení nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 183/08 sťažovateľka vidí zbytočné prieskany v súvislosti s

dožiadanim na vykonanie dôkazu g. súdom z 8. decembra 2008, ktoré bolo preložené do g. jazyka 5. januára 2009, avšak vo vzťahu ku ktorému zo súdneho spisu nevyplýva, že by bolo predložené dožiadanému g. súdu,

pojednáváním 11. mája 2009, ktoré podľa jej názoru bez opory v právnom poriadku bolo odročené na účely rozhodnutia o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, pričom na tomto pojednávaní už ani odporca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne svoje otcovstvo nespochybňoval,

tým, že okresný súd opakovane neúspešne vyzýval právnu zástupkyňu odporcu na predloženie potvrdení o jeho príjmoch a majetku a nepožiadal včas a riadne o vykonanie týchto dôkazov g. súd,

pojednáváním 16. novembra 2010, ktoré bolo odročené podľa sťažovateľky bez oznámenia a odôvodnenia, v čom má spočívať dôležitosť dôvodov na jeho odročenie.

4. Sťažovateľka je názoru, že namietané zbytočné prieskany v konaní spôsobil len okresný súd. V petite sťažnosti žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že postupom okresného súdu v predmetnom konaní bolo opätovne porušené jej základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieskánov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ďalej žiada, aby jej ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 40 000 € a náhradu trov konania. Návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila negatívnym výchovným pôsobením okresného súdu, dlhodobosťou porušovania jej práv a tým, že okresný súd „...opätovne, a to aj po náleze ústavného súdu, porušoval jej právo vo veci, ktorá si svojou povahou (ochrana záujmov maloletého dieťaťa) a jej významom pre sťažovateľku vo všeobecnosti vyžaduje postup súdu s osobitnou starostlivosťou“.

II.

5. Ústavný súd vyzval okresný súd, aby sa k sťažnosti vyjadril, oznámil, či trvá na ústnom pojednávaní, a zaslal ústavnému súdu kompletný spisový materiál. Okresný súd v listoch doručených 19. januára 2011 a 24. augusta 2011 uviedol úkony, ktoré boli realizované súdom v predmetnom konaní, a súhlasil s upustením od ústneho pojednávania. Vzhľadom na predmet konania uviedol, že vo veci bolo zákonným sudcom *„postupované v zmysle príslušných právnych predpisov tak, aby bolo čo najskôr rozhodnuté a vec skončená, berúc do úvahy všetky ústavné zásady platné pre súdne konanie... Súd pre rýchlosť konania vykonal pojednávania aj mimo určených pojednávacích dní, zvolil formu komunikácie s g. súdom prostredníctvom elektronickej pošty v anglickom jazyku a svoju činnosť zameral tak, aby bolo čo najrýchlejšie a najefektívnejšie vo veci rozhodnuté.“*

6. Na výzvu ústavného súdu ku vhodnosti ústneho pojednávania právny zástupca sťažovateľky v prípise doručenom 7. júla 2011 uviedol, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania vo veci. V reakcii na vyjadrenie okresného súdu sťažovateľka zotrvala na svojich tvrdeniach o porušení jej označených práv.

7. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Po posúdení obsahu vyžiadaného súdneho spisu, sťažnosti a vyjadrenia k nej dospel ústavný súd k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

III.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

10. Účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov vymedzil ústavný súd vo svojej skoršej judikatúre tak, že „Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Až právoplatným rozhodnutím sa vytvára právna istota“ (II. ÚS 26/95). Je však prirodzené a ústavný súd to už vo svojej judikatúre

zdôraznil, že každé namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, pričom tri základné kritériá sú: zložitosť veci, správanie účastníkov konania a postup súdu (napr. I. ÚS 3/00, alebo I. ÚS 7/02). Medzi kritériá, na ktoré ústavný súd tiež prihliada pri svojom rozhodovaní patrí aj predmet sporu v posudzovanom konaní a význam konania pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02 alebo II. ÚS 32/02). Štrasburská judikatúra z hľadiska významnosti veci z pohľadu sťažovateľa rozlišuje konania vyžadujúce primeranú rýchlosť, osobitnú rýchlosť a výnimočnú rýchlosť. Osobitnú rýchlosť vyžadujú štrasburské orgány ochrany práva od vnútroštátnych súdov, napr. pri konaniach spojených s osobným statusom (teda aj určenie otcovstva), výnimočnú rýchlosť vyžadujú od vnútroštátnych súdov aj v prípade rozhodovania vecí týkajúcich sa rodičovských práv.

11. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie bolo predmetom skúmania ústavného súdu, či postupom okresného súdu v predmetnom konaní, osobitne v tej jeho časti, ktorá nasledovala po vyhlásení skorších nálezov ústavného súdu (bod 2. odôvodnenia tohto nálezu), došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

12. Dňa 1. októbra 2008 ústavný súd nálezom sp. zn. III. ÚS 183/08 rozhodol, že základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v predmetnom konaní porušené bolo, priznal jej primerané finančné zadost'učinenie v sume 80 000 Sk a náhradu trov konania. Nálezom ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 63/08 zo 6. mája 2008 (vydaným vo veci syna sťažovateľky) ústavný súd okrem iného prikázal okresnému súdu, aby v predmetnej veci ďalej konal bez zbytočných prietáhov.

Dňa 3. apríla 2008 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že vedľajšia účastníčka *„predloží svoj sobášny list, rodný list dcéry, nar. ... a predloží dôkazy svojich tvrdení ohľadne zvýšených finančných nárokov“* na navrhovateľa a zároveň *„právna zástupkyňa odporcu v lehote 1 mesiaca oznámi súdu presnú adresu*

a názov zamestnávateľa odporcu. Po tom, čo súd obdrží informáciu ohľadne zamestnávateľa odporcu, vykoná dôkaz v G. ohľadne zistenia príjmu odporcu a jeho majetkových a osobných pomerov.“

Dňa 16. apríla 2008 vedľajšia účastníčka reagovala na uvedenú výzvu a predložila okresnému súdu požadované listiny.

Dňa 22. apríla 2008 vedľajšia účastníčka predložila okresnému súdu čestné vyhlásenie o tom, že navrhovateľ je „členom P... f... G.“

Dňa 12. mája 2008 okresný súd vyzval právnu zástupkyňu odporcu, aby „v lehote 5 dní oznámili názov a adresu zamestnávateľa odporcu“.

Dňa 26. mája 2008 okresný súd urgoval právnu zástupkyňu odporcu, aby reagovala na výzvu z 12. mája 2008.

Dňa 12. júna 2008 okresný súd znovu urgoval právnu zástupkyňu odporcu, aby reagovala na výzvu z 12. mája 2008.

Dňa 22. septembra 2008 okresný súd právnej zástupkyňi odporcu zaslal opakovanú urgenciu pod následkami poriadkovej pokuty.

Dňa 8. októbra 2008 právna zástupkyňa odporcu reagovala na výzvu okresného súdu, oznámila, že odporca „nevlastní žiadne hnutel'né a nehnuteľné veci. Otec maloletého je príslušníkom armády H., námorník“, pričom uviedla aj adresu zamestnávateľa odporcu.

Dňa 17. decembra 2008 okresný súd uznesením č. k. 7 Ccu 20/02-228 ustanovil vo veci prekladateľa pre jazyk g., ktorého úlohou bolo v lehote 15 dní preložiť listiny, najmä „Dožiadanie na vykonanie dôkazu“ v G.

Dňa 7. januára 2009 prekladateľ predložil okresnému súdu preložené listiny.

Dňa 8. januára 2009 okresný súd uznesením č. k. 7 Ccu 20/02-236 priznal prekladateľovi uplatnenú odmenu. V rovnaký deň právna zástupkyňa odporcu doručila súdu listiny (v jazyku g.) súvisiace s majetkovými a osobnými pomermi jej mandanta.

Dňa 18. februára 2009 okresný súd uznesením č. k. 7 Ccu 20/02-258 ustanovil vo veci prekladateľa pre jazyk g., ktorého úlohou bolo v lehote 15 dní preložiť listiny predložené právnu zástupkyňou odporcu 8. januára 2008.

Dňa 24. marca 2009 prekladateľ predložil okresnému súdu preložené listiny.

Dňa 26. marca 2009 okresný súd uznesením č. k. 7 Ccu 20/02-265 priznal prekladateľovi odmenu.

Dňa 30. marca 2009 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 11. máj 2009.

Dňa 11. mája 2009 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že *„bude rozhodnuté o procesnom návrhu - predbežnom opatrení“* vedľajšej účastníčky.

Dňa 26. mája 2009 okresný súd uznesením č. k. 7 Ccu 20/02-282 predbežne rozhodol, že odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľa *„výživným vo výške 50 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Súd návrh vo zvyšnej časti zamietá.“*

Dňa 19. júna 2009 podala vedľajšia účastníčka proti uzneseniu č. k. 7 Ccu 20/02-282 odvolanie.

Dňa 24. júna 2009 bolo uvedené odvolanie vedľajšej účastníčky doručené ostatným účastníkom konania.

Dňa 1. júla 2009 bol spis predložený Krajskému súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“), aby rozhodol o odvolaní vedľajšej účastníčky.

Dňa 8. júla 2009 krajský súd uznesením č. k. 15 Co 186/09-293 napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil.

Dňa 16. júla 2009 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 20. júla 2009 okresný súd uznesenie krajského súdu č. k. 15 Co 186/09-293 doručil účastníkom konania.

Dňa 10. augusta 2009 okresný súd vyzval právnu zástupkyňu odporcu, aby *„predložili potvrdenia o zárobku odporcu od 01. 06. 2000“*.

Dňa 8. septembra 2009 okresný súd urgoval odpoveď právnej zástupkyne odporcu.

Dňa 11. septembra 2009 právna zástupkyňa odporcu reagovala na urgenciu okresného súdu.

Dňa 12. októbra 2009 okresný súd vyzval právnu zástupkyňu odporcu, aby predložila *„listinné dôkazy preukazujúce výšku príjmu odporcu v lehote 10 dní“*.

Dňa 30. októbra 2009 okresný súd urgoval odpoveď právnej zástupkyne odporcu na ostatnú výzvu.

Dňa 3. decembra 2009 právna zástupkyňa odporcu vo svojej reakcii na urgenciu, požiadala okresný súd „o vykonanie dôkazov súdom“.

V uvedený deň okresný súd uznesením č. k. 7 Ccu 20/02-311 ustanovil vo veci prekladateľa pre jazyk g., ktorého úlohou bolo preložiť „dožiadanie o vykonanie dôkazu“ a ďalšie listiny.

Dňa 21. decembra 2009 prekladateľ predložil okresnému súdu preložené listiny.

Dňa 14. januára 2010 bolo príslušnému orgánu v G. doručené dožiadanie o vykonanie dôkazu.

Dňa 21. januára 2010 okresný súd uznesením č. k. 7 Ccu 20/02-327 priznal prekladateľovi odmenu.

Dňa 15. marca 2010 dožiadaný subjekt v G. e-mailom oznámil súdu, že „H. neeviduje osobu pod týmto menom ako zamestnanca v ich službe“ a že sa pokúsia nájsť zamestnávateľa odporcu. Okresný súd v ten istý deň poskytol dožiadanej strane elektronicky ďalšie údaje.

Dňa 16. marca 2010 okresný súd vzhľadom na uvedené vyzval právnu zástupkyňu odporcu, aby upresnila údaje o zamestnávateľovi odporcu.

Dňa 25. marca 2010 právna zástupkyňa odporcu oznámila okresnému súdu „súčasného zamestnávateľa otca“.

Dňa 15. apríla 2010 okresný súd oznámil dožiadanej strane „nové informácie“ o odporcovi.

Dňa 13. mája 2010 dožiadaná strana e-mailom reagovala na dožiadanie okresného súdu.

Dňa 4. augusta 2010 okresný súd upresňoval požadované údaje s dožiadanou stranou.

Dňa 12. augusta 2010 dožiadaný orgán v G. zaslal okresnému súdu listiny o príjmoch odporcu. Okresný súd v rovnaký deň požiadal prekladateľa o preklad týchto dôkazov.

Dňa 28. augusta 2010 prekladateľ predložil okresnému súdu preložené listiny. Okresný súd uznesením č. k. 7 Ccu 20/02-392 priznal prekladateľovi odmenu.

Dňa 27. októbra 2010 okresný súd nariadil vo veci pojednávanie na 16. november 2010.

Dňa 8. novembra 2010 právna zástupkyňa odporcu požiadala o odročenie pojednávania, pretože termín koliduje so závažnou trestnou vecou.

Dňa 16. novembra 2010 bolo pojednávanie odročené na 23. november 2010.

Dňa 23. novembra 2010 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na účely „*oboznámenia sa so zmenou žalobného návrhu, prednesenou na dnešnom pojednávaní vedľajšou účastníčkou*“.

Dňa 30. novembra 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 17. január 2011.

Dňa 17. januára 2011 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom okresný súd vyhlásil rozsudok č. k. 7 Ccu 20/02-420, ktorým určil otcovstvo odporcu, rozhodol o zverení navrhovateľa matke a o povinnosti odporcu platiť výživné (dlžné aj bežné), ako aj pomernú časť detskej výbavičky.

Dňa 11. februára 2011 podal odporca proti rozsudku č. k. 7 Ccu 20/02-420 odvolanie.

Dňa 28. februára 2011 podala proti rozsudku č. k. 7 Ccu 20/02-420 odvolanie vedľajšia účastníčka.

Dňa 24. marca 2011 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o odvolaniach proti napadnutému rozsudku okresného súdu.

Dňa 5. mája 2011 krajský súd svojím rozsudkom č. k. 16 Co 100/2011-468 potvrdil rozsudok okresného súdu č. k. 7 Ccu 20/02-420.

13. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd - rovnako ako v náleze sp. zn. IV. ÚS 63/08 a v náleze sp. zn. II. ÚS 296/2011 (týkajúcom sa syna sťažovateľky a obdobia po 6. máji 2008) konštatuje, že predmetnú vec po právnej stránke nemožno označiť za zložitú, z hľadiska predmetu konania však ide o vec týkajúcu sa osobného statusu, ktorá má význam aj z hľadiska zabezpečenia základných životných potrieb navrhovateľa a jeho sociálneho štandardu. Po skutkovej stránke však ústavný súd považuje predmetnú vec za pomerne zložitú, a to s prihliadnutím na potrebu vykonania znaleckého dokazovania (IV. ÚS 244/04, IV. ÚS 41/07), ako aj na skutočnosť, že odporca je občanom G. s trvalým pobytom v cudzine.

14. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu osobitne závažnú okolnosť, ktorá by mala byť zohľadnená na jej ťarchu, pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo

v napadnutom období k zbytočným priet'ahom v konaní. Sťažovateľka síce - prostredníctvom právneho zástupcu - v posudzovanom štádiu konania využila viaceré možnosti podľa Občianskeho súdneho poriadku (návrh na vydanie predbežného opatrenia, odvolanie, doplňujúce upresnenia žalobného návrhu), avšak využitie možností daných procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie práva v občianskom súdnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (napr. I. ÚS 31/01). Samozrejme, sťažovateľka a jej právny zástupca si za takýchto okolností museli uvedomiť, že dôjde k predĺženiu predmetného konania a to bol tiež dôvodom, že vec nemohla byť ukončená „*už cca pred 35 mesiacmi*“ tak, ako to tvrdili v sťažnosti.

15. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu, pričom konštatuje, že z prehľadu procesných úkonov opísaných zo súdneho spisu, ktorý bol ústavnému súdu zapožičaný, vyplýva, že okresný súd po príkaze ústavného súdu konať ďalej bez zbytočných priet'ahov konal vo veci priebežne a dbal na záujmy a právnu istotu maloletého navrhovateľa a sťažovateľky. Vyplýva to o. i. z toho, že ihneď po tom, ako to bolo osvedčené, vyhovel návrhu na vydanie predbežného opatrenia a uznesením č. k. 7 Ccu 20/02-282 rozhodol, že odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľa už aj pred skončením napadnutého konania. Okrem toho napadnuté konanie bolo medzičasom v merite veci právoplatne ukončené. Ústavnému súdu tiež neušlo pozornosti, že potom, ako došlo k vysloveniu porušenia označených práv sťažovateľky (ale aj práv maloletého navrhovateľa) a prikázaniu konať bez zbytočných priet'ahov, okresný súd využil všetky prostriedky umožňujúce urýchlenie konania (predloženie spisu odvolaciemu súdu za veľmi krátku dobu, komunikácia so zahraničím e-mailom v cudzom jazyku a pod.). Ústavný súd pripúšťa, že pri celkovom dlhotrvajúcom konaní, v období od 26. mája 2008 do 22. septembra 2008 neboli úkony súdu vždy efektívne. Z judikatúry ústavného súdu však vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 47/03). V okolnostiach danej veci ojedinelý a krátkodobý neefektívny postup súdu neovplyvnil podľa názoru ústavného súdu skutočnosť, že vec bola skončená až

17. januára 2011, a preto tento priet'ah nemožno ani považovať za príčinu neodstránenia stavu právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľka nachádzala v dôsledku trvania tohto konania. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že nebolo možné z hľadiska komplexného posúdenia predmetného konania považovať postup okresného súdu v ňom za porušenie základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

16. Postup okresného súdu, aj keď nebol vždy úplne efektívny, sa zjavne nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z uvedených dôvodov a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavný súd rozhodol tak, že s'ťažnosti nevyhoveli (rovnako ako v náleze sp. zn. II. ÚS 296/2011 týkajúcom sa syna s'ťažovateľky a obdobia po 6. máji 2008).

17. Keďže s'ťažnosti vyhovené nebolo, ďalšími návrhmi s'ťažovateľky sa ústavný súd pri svojom rozhodovaní ďalej nezaoberal (primerané finančné zadost'učinenie). Keďže s'ťažovateľka v konaní úspech nemala, nepripadalo do úvahy, aby jej ústavný súd priznal náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2011